

**IX. évfolyam
3. szám**

1999

***SIKERES SZEREPLÉS A „KEMENCÉBEN
SÜLT ÉTELEK” VERSENYÉN, NOSZVAJON***

Telekadó-rendelet módosítása

A képviselő-testület **1999. július 27-én** tartott ülésén – a lakosság részére kedvezőbben – módosította a magánszemélyek kommunális adójáról szóló rendeletének a telekadóra vonatkozó rendelkezéseit.

A módosítás szerint a beépítési kötelezettség időtartama alatt a telekadó mértéke 1000 Ft/db, míg a beépítési kötelezettség leteltét követően:

- **családi lakótelek esetén: 6000 Ft/év**
- **hétvégi telek esetén: 12 000 Ft/év.**

Utazás 2000 kiállítás

Az ez évi Bogácsi Tavaszban Verhóczy Sándor írásában az újság olvasói megismerkedhettek az Utazás 99. kiállítással. Úgy érezzük, településünk minél szélesebb körben való megismertetése miatt ismét jelen kell hogy legyünk a rendezvényen.

„Igaz, soká lesz még 2000 márciusa” – mondhatják sokan, de azoknak akik a falusi turizmus keretén belül szálláshely értékesítésével foglalkoznak és szeretnének szórólapjaikkal részt venni a kiállításon, már most hozzá kell fogniuk a kiadványok tervezéséhez, elkészítéséhez.

Az önkormányzat által bérlendő standon lehetőséget kívánunk biztosítani mindenkinek arra, hogy ha időben – 2000.

március közepe – leadják a Polgármesteri Hivatalban színvonalas prospektusait, szóróanyagait, akkor azt a kiállításon a nagyközönség részére rendelkezésre bocsátjuk, és terjesszük az önkormányzat szóróanyagaival együtt. Nagyon szép kiadványokkal – nem biztos hogy drágának kell lenni – ötletes, színvonalas anyagokkal találkozunk a tavalyi kiállításon is. Ilyenekkel vagy ehhez hasonlókkal úgy gondoljuk érdemes jelen lenni a kiállításon, hiszen nagyon sokan itt gyűjtik össze az ajánlatokat, amikből végül kiválasztják nyári programjaik helyszínét. Ez a kiállítás lehetőséget biztosít arra, hogy településünk bekapcsolódjon a belvárosi turizmusba.

Tovább bővült Bogács közműhálózata

A víkendterületen a Sas, Rigó, Harkály és Mókus utak mentén sem került még kiépítésre a gáz-gerincvezeték. 1998 őszén szervezésbe kezdtem, hogy az érintett utak mentén kik azok, akik vállalnák a gázhálózat építésének költségeit. Tizenöt fő közölte, hogy igényelné a szolgáltatást, illetve vállalná a tervezés és kivitelezés költségeit.

Megbízta, hogy nevükben járjak el a tulajdonosnál – a Délborsodi Gázközmű Kft.-nél – a szolgáltatónál – a TIGÁZ Rt.-nél – és tegyék meg minden szükséges lépést annak érdekében, hogy az említett utak mentén épüljön meg a gerincvezeték.

1999 tavaszán tovább folytattam a szervezést, személyesen felkerestem a területre kilátogató üdülőtulajdonosokat és tájékoztatást adtam a tervezett munkáról. Szórólapokat helyeztem el a postaládákban, a telkeken. Ennek eredményeképpen a létszám 39-re emelkedett. Ekkor a polgármester úrral közösen tárgyaltunk a tulajdonossal. Megtörtént a vezeték tervezésére és építésére a kiírás, és az ajánlatok bekérése arra a területre, ahol a 39 igénylő telkei helyezkednek el. A munkát mint legkedvezőbb ajánlattevő a Terra-Rossa Kft. nyerte el.

Az igénylők a beruházás költségét a Bogács és Vidéke Takarékszövetkezetnél nyitott átutalási számlán gyűjtötték össze olyan feltétellel, hogy pénzt felvenni csak két fő aláírásával lehetett.

A beruházás költsége egyenlő arányban került elosztásra a 39 igénylő között. Egy tulajdonosra 60 000 Ft esett.

A közösség 1999. augusztus 14-én megállapodást kötött a tulajdonossal, aki egyben a beruházó is volt, hogy azon telektulajdonosok, akiknek a telke a gerincvezeték mellé esik – tehát nem igényel gerincvezeték-bővítést – az építés során még hasonló feltételekkel kérhetik a leágazó vezetéket a telkükre.

A beruházási összeg összegyűjtését követően 1999. augusztus 18-án megtörtént az átutalás a tulajdonos részére

Elkezdődött a tervezés

A kivitelezési munkára a szerződés 1999. augusztus 10-én lett megkötve. A kivitelezési munkák kezdése: 1999. október 1., a befejezési határidő 1999. október 30-ban került rögzítésre.

A rendszer nyomáspróbájáig a vezetéktulajdonosoknak módjukban áll kérni a telkükre történő leágazást, így 71 főre bővült a létszám és 890 m gerincvezeték került kiépítésre.

Örömmel tudósíthatok arról, hogy a hálózat határidőre elkészült. 1999. november 3-án sikeresen megtörtént a műszaki átadás-átvétel.

A közösségi szerveződés és a Polgármesteri Hivatal segítségével Bogács község közműhálózata tovább bővült.

Borbély Frigyes

Átvágtuk a nagy kanyarulatot is a Hór patak Jegenyesor úti részén

Halottak napja

Halottak estéjén, *mintha a csillagos ég borulna temetőink sírhantjaira*. A gyertyák sok millió kis lángja vörös bársonyként telepedik rá a temetőkre, s mintha az ég – Isten lakóhelye – pólyálná be ilyenkor szereteteink sírját. A lehulló falevelek, mintha a természet könnyhullását jeleznék. Felkeressük azok sírjait, akik életükben hozzánk közel álltak, gyertyát gyújtunk rajta, mely a hívő ember számára a feltámadt Krisztust jelképezi, s elmormoljuk a még gyermekkorunkban tanult rövid fohászt, amit már annyiszor elismételtünk: „Adj Uram örök nyugodalmat nekik! És az örök világosság fényeskedjék nekik!” De azokat a testvéreinket is ott találjuk a temetőben, akik nem hisznek az imádság üdvösséget kieszközlő erejében.

Weöres Sándor egy írásában arról beszél, hogy vonaton utazva egy sok csomaggal felszálló *apácára lett figyelmes*, aki egy új gyermekmenhely berendezésére vitte holmijait. Látszólag semmi különös, figyelemreméltó nem volt rajta. Egyszer csak megszólította: Megvan-e minden csomagja? Elgondolkozott és számolni kezdett: „Egy, kettő, három ... nyolc, kilenc”, azután *sajátmagára mutatott: „tíz”*. *Őnéki már csak poggyász volt a saját teste is.* – jegyzi meg a költő.

A mai napon azokra a testvéreinkre gondolunk, akik csomagjaikkal megérkeztek – a nagy utazást befejezve – életük céljához. *Pontosan egy emberi élet szükséges ahhoz. – se több, se kevesebb –, hogy ez a poggyász összegyűljön. Idők folyamán a lényegtelen, fölösleges dolgokat hátrahagyva, csak olyan valóságokat vive, melyet a „rozsa nem emészt meg, és a moly nem rág össze”. Semmi evilági értéket nem tudunk magunkkal vinni, minden ami érték a szívünkben kell, hogy legyen.*

„Szeretni egy lényt annyi, mint ezt mondani neki: *te nem halsz meg.*” – erre az ember csak emlékeivel képes. Hiszen már e földi életből eltávozott szereteteinknek emlékezéssel, szavaik, mozdulataik felidézésével vagyunk képesek hallhatatlanságot adni. De Jézus Krisztus valósággá tette ezt a minden emberben ott rejtőző vágyat.

A közelmúltban jelent meg a könyvesboltokban *Nyikolaj Bergyajev* a század elején élt orosz vallásfilozófus könyve: Az ember rabságáról és szabadságáról. E könyvben többek között ezt írja: „*A halál legyőzése nem lehet az evolúció, nem lehet a szükségszerűség eredménye, a halál legyőzése teremtés, az ember és Isten közös teremtése, a szabadság eredménye*”. Ezzel nem akar mást mondani, mint azt, hogy ez a világ, s benne az ember eredendően nem hordja magában sem a fizikai, sem a biológiai törvényeiben a halál, az elmúlás fölötti győzelem képességét. Ez nem lálható meg a világ fejlődésének egyetlen szakaszában sem. Sem a kövekben, sem a növényekben, sem az állatokban, sem az emberben. Egyes egyedül az Isten Fiában volt meg. ő maga mondta: „Amint az Atyának élete van önmagában, úgy megadta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában.”

(Jn 5,26)

A halál a keresztény ember számára nem egy értelmetlen vég, nem egy kudarc, hanem ebbe a Krisztus által világnak ajándékozott állapotba való belépésnek a kezdete.

Hiszen a halál nem megsemmisíti, hanem megdicsőíti a világot.

Tóth István
plébános

Nagy Károly (1922–1999)

Nagy Károly 1922-ben született Mezőkeresztesen. 1953 novemberétől rokkantnyugdíjazásáig 1974. január 1-jéig dolgozott a helyi általános iskolában. Több éven keresztül – 1956–1968-ig – látta el az igazgatói feladatokat is. Községünkben a zenekultúra alakításában játszott kiemelkedő szerepet, eredményesen vett részt a dolgozók iskolájának szervezésében. Tevékenységének elismeréseként a Községi Önkormányzat 1998-ban Víg Rudolf-díjjal tüntette ki.

Temetésén – idén augusztus 19-én – a volt kollégák, az iskola vezetése és az Önkormányzat is koszorút helyezett sírjára. **Nyugodjon békében.**

Verhóczy Sándor

KÉPRIPORT A NYÁR

1-2. Lengyel Kulturális Napok Bogácson

3. Óvoda tetőterének átadása-átvétele

4. Napfogyatkozás

5-10. Hatoslottó sorsolás Bogácson

11-12. I. FÜRDŐFESZTIVÁL

13. Üveges táncok Ogradzieniec-ben

14. Bogács csapata a noszvaji versenyen

RI ESEMÉNYEKRŐL

Játszótér az iskolában – alapítványi segítséggel

Ez év október 15-én végre elkészült az iskola játszóudvara. Ez a játszótér már az Európai Unió követelményeinek is megfelel, mert természetes anyagból, fából készült.

Több évvel ezelőtt jött a gondolat, hogy jó lenne a gyerekeknek a tanórai szünetekben olyan lehetőséget teremteni, amivel kellemesebben felfrissülhetnek, új erőt nyerhetnek a következő tanórára. A másik indíttatás az volt, hogy a faluban nincs a gyerekek számára játszótér, s ne maradjon ki a gyerekek közül ez az élmény sem. Az esélyegyenlőség megteremtését is segítheti. A játszótérnek nevelési jelentősége is van. Iskolánkban sok a szociális szempontból hátrányos helyzetű gyermek. Fontos számukra egy olyan tér, ahol kipróbálhatják kreativitásukat, ügyességüket, ötletességüket. Segíthet a gyerekek helyes szocializációjában.

Aki itt megtanulja, hogy vigyázni kell a játékokra, az vélhetően másutt sem lesz rongáló, szemetelő, társaihoz alkalmazkodni nem tudó ember. A játszóudvar kialakításánál kezdetől eldöntöttem, hogy ez csak fából készülhet, „Rönkudvarra” gondoltam. Következő gondolat az volt, hogy honnét lesz erre pénz? Ez idő tájt vezették be azt a törvényt, hogy a személyi jövedelemadó 1% -a közcélra felajánlható.

Ekkor az iskolánk már rendelkezett alapítvánnyal, így az 1%-ok felajánlásából terveztem a kivitelezést. Később rájöttem, hogy ez nem lesz elég. Az iskola nevelőtestületének lelkes

tagjai is biztattak, s segítettek a pénz megteremtésében jótékonyági bálók szervezésével. Ezen jótékonyági bálók résztvevőknek ezúton is megköszönöm a segítségét. Az augusztusi Hatos Lottó sorsolás alkalmával is kedvezett az alapítványunknak a szerencse, s mi kaptunk 250 e Ft-ot a Szerencsejáték Rt.-től.

A háttérben mindig ott volt az önkormányzat segítsége, amit igénybe is vettünk, hisz a faanyag árát teljes egészében önkormányzati pénzből fizettük ki.

Miután úgy látszott, hogy lesz elegendő pénz, felkerestem a Noszvajon élő Sebestyén József fafaragó mestert a munka felvállalása céljából. Ő javasolta, hogy ne csak egyszerű „rönkudvar” legyen, hanem megmunkált, faragott kemény fából készüljenek a játékok. Felajánlotta, hogy két db lengőhintát, s a játékok felszerelését térítés nélkül végzi el az iskolának. Köszönjük a segítségét. Kétéves huzavona után végre birtokba vehették a gyerekek a játszótér, melyen 6 db lengőhinta, 4 db mérleghinta, 1 db kötélhíd és 1 db oszlopos mászóka található. A közel 1 millió Ft-ba kerülő játszótér a gyerekek alig várták már, hogy kipróbálhassák.

Ekkor tapasztaltuk, hogy mennyire nem ismerik a gyerekek a játékok biztonságos használatát. Meg kell tanítani őket a helyes játékhasználatra. A játékok készítése, elhelyezése, s alkalmazása során is mindvégig legfontosabb szempont a biztonság. Nem szeretnénk, ha balesetek sorozata következne a játékok használata után. Különösen örülnek a játékoknak a napközis tanulók, hisz délután már kevesebb gyermek van az iskolában, s így több idő jut számukra a játékok használatából.

Sajnos a délelőtti szünetekben a sok gyermeknek már kevesnek bizonyul ennyi játszóeszköz. Ezért tovább szeretnénk fejleszteni a kulturált mozgási, sportolási lehetőségét a tanulóinknak. Következő feladatunk egy sportudvar kialakítása, melynek talaj-előkészítő munkálatai már elkészültek.

Nagyon bízom benne, hogy minden tanuló a sajátjának érzi a játszótér, nagyon vigyáz rá, hogy sok-sok évig örülhessünk a játékoknak.

Szerencsi Miklósné
iskolaigazgató

Víg Rudolf díj-1999

Augusztus 20-án került sor a Községi Önkormányzat által alapított kitüntető díjak átadására. Az idei évben a testület a díjak közül csak a Víg Rudolf-díjat osztotta ki, melyet Benyovszki Mária általános iskolai tanárnőnek adományozott. Benyovszki Mária a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola magyar-ének-zene szakának befejezése után vállalt munkát községünkben az általános iskolában. A szülői ház alakította vonzalom a népzene iránt, a megszerzett magas szintű szakmai ismeret jó indíttatásnak bizonyult a Víg Rudolf által is alakított bogácsi hagyományörző, népdalos világba. A Meder Iván által dirigált, szép sikereket elért Pávakör irányítását 1990-ben vette át. Célja volt az alapító tagok által biztosított dalosértékek megőrzésével párhuzamosan újabb, friss, a bogácsi népdalokat szerető tagok bevonása a pávakör munkájába, ez sikerült. Benyovszki Mária tanárnő szakmai tudásának elismertségét jelenti, hogy a Vass Lajos Népzenei Szö-

vetség vezetőségében olyan országos hírnévű szaktekintélyekkel dolgozik együtt, mint Kóka Rozália népművész és Olsvai Imre népzene kutató. Benyovszki Mária vezetésével az iskola énekkara is rendre sikereket arat népszerű műsorával az iskolai és községi rendezvényeken. A pávaköri munkája elismerésének koronájaként az általa vezetett együttes ez év áprilisában örökös tulajdonosává lett a Vass Lajos Népzenei Szövetség által alapított Vass Lajos Nagydíjnak. Ez országunkban a legrangosabb díj amit Pávakörök kaphatnak. Munkájához további sikereket kívánunk, öregbítse szerete! községünk már kivívott jó hírnevét.

A kitüntetett

Nyeste István

Mohás Sándor tanítónkra emlékeztünk születésének 100. évfordulóján

Mohás Sándor hajdan volt kántortanító, iskolaigazgató, leventeparancsnok, a borsod-bogácsi Hangya Szövetkezet ügyvezető igazgatója, kiválóan gondolkodó és közéleti emberre emlékeztünk 1999. szeptember 23-án, születésének 100. évfordulója napján.

Napjegylenlőség napja is. 100 nap van még hátra a huszadik századból. Gondolkodtunk mikor és hol rendezzük az emlékeztést. Úgy tartottuk illőnek, hogy szeptember 23-án és az öreg iskola udvarán, mert ebben az iskolában kezdte bogácsi tanítói pályafutását. Elődje nagybátyja – az öreg kántor – Mohás György volt. Meghívtuk Mohás Sándort ma ebbe az általa úgy szeretett épületbe, hogy emlékezzünk rá, hogy köszöntsük századik születésnapján, hogy hangosan elmondhassuk, büszkének vagyunk rá, hogy büszke Bogács község tanítójára, arra a tanítóra, aki erős alapot épített a bogácsi iskolában ma is eredményesen folyó oktatásnak, nevelésnek.

Ezekkel az emelkedett gondolatokkal kezdte méltató beszédét dr. Demjén István Cserépfaluban élő neveléstörténész. Mohás Sándor 1899. szeptember 23-án Rózsaszentmártonban született. Édesapja kántortanító volt. Elemi iskoláját szülőfalujában végezte. Majd a gyöngyösi gimnáziumban – ahová már két testvére is járt – tanult tovább. Losoncon 1917 márciusában soron kívül tett képesítővizsgát és vitték a frontra, ahol megsebesült.

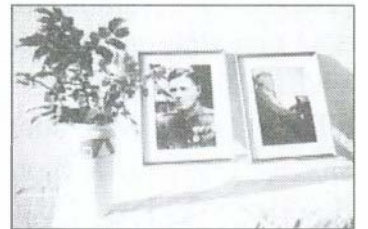
Tanítói pályafutását 1919-ben a Heves megyei Domoszlón kezdte, ahol bátyja főjegyző volt. A kántorválasztáson 22 szavazatból 20-at kapott, de a főhatóság megsemmisítette az eredményt. 1922-ben Sajónémetiben már sikerrel pályázott. 1924-ben Bogácsra választották meg kántortanítóknak.

Itt élt haláláig. 1935-től kerületi tanfelügyelő volt. Pontosság és a rend volt a jelszava. Szigorú és következetes volt kollégáival és tanítványaival szemben is, hogy az életre jól felkészült emberek legyenek. Szerzenek gyakorlatos ismereteket és egymást tisztelő, segítő felebarátként munkálkodjanak. Egy 1933. október 8-i jegyzőkönyv tanulmánya szerint javasolta: „A tanulók délután ne járjanak iskolába, mert többen nem érnek vissza a délutáni tanításra, különösen a Pázsagiak nem. A délutáni tanításról fáradtan érnek haza, másnapra már nem készülnek.” A gyerekek 8–12-ig jártak ezután iskolába. Máskor a szülőkkel tárgyalt, hogy az általános gazdasági ismétlő iskolába járassák a gyermekeiket, ismeretek szerzése céljából. 1924 májusától 1950. március 30-ig való kántorkodását az egyházközség – nem firtatva a lemondás okát – elismeréssel méltatta.

Később az egyházközség érdekében 200 Ft havi tiszteletdíjért elvállalta a kántorkodást. 1963. február 17-én megjutalmazták a kántori munkáját. A II. világháború után a felügyelet mindig elégedett volt szakmai munkájával, segítőkészségével. Jegyzőkönyvek igazolják, hogy mindig a jobb feltételek közötti tanításra törekedett. 1958-ban ment nyugdíjba önhibáján kívül, az iskolával megszakadt a kapcsolata. Mindenki nyugalma érdekében visszavonult. Kántorizált. Szívesen dolgozott a szépen művelt szőlőjében. Falunyi embert kísért utolsó útjára – a környéken is elismert szép hangjával – forró tűző napon,

fogvacogató hidegben, esőben, hóban, maró szélben. A község érdekében folyamatos cselekvésben élt.

Vannak évfordulók, amikor meg kell állnunk és emlékeznünk kell. Így a honalapítás 1100., az iskolai oktatás 1000., a község fennállásának 750., Víg Rudolf népzenekutató születésének 70. évfordulóján és most Mohás Sándor születésének 100. évfordulóján. Már kevesen élnek azok közül, akik személyesen, alkotó teljesítésében ismerték kiváló földinket. Hasznos, ha a községünkbe más vidékről idetelepültek megismerik, hogy kik voltak azok a kiváló emberek, értelmiségiek, jó gazdák és iparosok, kétkezesek, akiknek a becsületesen végzett munka volt a vagyonuk – sokat tettek Bogácsért, ezzel tiszteletet, megbecsülést érdemeltek ki. Mohás Sándor 21 éve élő testi valóságában már nincs közöttünk, de jó ügyekben nevét gyakran emlegetjük. Ilyenformán jelenléte, mint példaképek valós folytatása. A rá való emlékezés erőmerítés a XXI. századra, a 3. évezredre maradt sok gondunk megoldásához, legfőképpen abban, hogy miként lehetünk hasznosak.

Ugyanis nekigyürkőzéssel, folyamatos kitartó cselekvéssel haladhatunk előre. Mohás Sándor 100. születésnapján rendezett emlékező összejövetelen megjelenteket Szerencsi Miklósné, az általános iskola igazgatója köszöntötte. Arany János: „Tanári jubileumra” c. versét Fodor Violetta VIII. osztályos tanuló mondta el. Dr. Demjén István neveléstörténész a néptanító Mohás Sándor életútját ismertette. Az iskolások éneke hangzott el. Hegyi Imre Mohás Sándor közéleti tevékenységét méltatta. Mohás Sándor tiszteletére ültetett emlékfához a hajdani lakás és a volt lakása kertjéből hoztunk földet és kutakból vizet.

A családtagjain kívül közreműködött még Szajlai Sándor polgármester, Szerencsi Miklósné iskolaigazgató, Monsignore Tóth István pápai káplán, plébános, Hegyi Imre és az iskolás gyerekek. A faültetés alatt a zenei iskola trombitásai „A jó barátságról” szülő zeneművet adták elő Daragó Károly zeneiskola-igazgató betanításában. A Szózatot az iskolások és a közönség énekelte. Egy vitéz katonára és néptanítóra való emlékezésnél ezt illőnek tartottuk. A Mohás-sírkertnél az önkormányzat, az iskola és Bogácsi Kör helyezte el koszorút. Sokan a kertjükből hozott virággal tisztelegtek Mohás Sándor emlékének. A család már előbb elhelyezte virágait. A Pávákör énekelte. 17 órakor a Szent Márton-templomban emlékező szentmise volt. A plébános úr emelkedett gondolatokkal méltatta az egykori kántor-tanító áldozatos munkásságát. A mise után 30 évvel ezelőtt felvett egyházi énekeket hallhattunk Mohás Sándortól. Ez a hangverseny sokakat megkönnyeztetett. Méltó befejezése volt a Mohás Sándorra emlékező napnak.

*Hegyi Imre
a Bogácsi Kör elnöke*

Terjeszkedik a Bogács és Vidéke Takarékszövetkezet

A Bogács és Vidéke Takarékszövetkezet Igazgatósága az 1998. évben Mezőkövesden és Bükkzsércen nyitott két új kirendeltség után ismét bővíteni szeretné működési területét és kirendeltségei számát. A gyarapodásnak most egy új formáját választotta az Igazgatóság. 1999. június 30-án együttműködési megállapodást kötött az Emőd és Vidéke Takarékszövetkezettel, amely a tőkeegyesítés beolvadásos formájának előkészítését tartalmazza. Befogadó a Bogács és Vidéke Takarékszövetkezet, beolvadó az Emőd és Vidéke Takarékszövetkezet.

A Bogács és Vidéke Takarékszövetkezet jelenleg 7 egységgel rendelkezik, mérlegfőösszege 1,2 milliárd forint. A beolvadással további 7 kirendeltséggel fog nőni az egységek száma, és a mérlegfőösszeg 562 millió Ft-tal. A Bogács és Vidéke Takarékszövetkezet számára nem létkérdés az egyesülés, mivel a jelenlegi tőkekövetelménynek megfelel, de a pénzpiacon egyre élesedő verseny, az új üzletágak bevezetéséhez a feltételek megteremtése, a szolgáltatások színvonalának további növelése mind arra készíteti a szövetkezet vezetését, hogy keresse az utat a fejlődéshez amire a je-

lenlegi működési terület már nem ad lehetőséget. A Bogács és Vidéke Takarékszövetkezet működési területén alig több mint 9 ezer ember él. Ebből 6 ezer tagja a takarékszövetkezetnek. Nincs olyan család, amely valamilyen formában ne kapcsolódna a takarékszövetkezethez. A működési terület valamennyi településén van egysége, szemben a beolvadó szövetkezettel, ahol a települések száma 26 és ebből 7 településen működik takarékszövetkezeti kirendeltség. Október közepén lezajlottak az első részközgyűlések, ahol elvi döntés született az Emőd és Vidéke Takarékszövetkezet beolvadással történő egyesüléséről a Bogács és Vidéke Takarékszövetkezettel. Az együttesen tartandó második részközgyűlések forduló ideje 1999. november 17-től 1999. november 28-ig került meghatározásra.

II. részközgyűlések napirendi pontja:

1. Döntés az Emőd és Vidéke Takarékszövetkezet beolvadással történő egyesüléséről a Bogács és Vidéke Takarékszövetkezettel.
2. A külön-külön elkészített vagyonmérleg és a közös vagyonmérleg tervzet elfogadása.

3. Az egyesülési szerződés elfogadása.
4. Az egyesüléssel létrejövő takarékszövetkezet alapszabályának elfogadása.
5. Az egyesüléssel létrejövő takarékszövetkezet üzleti tervének elfogadása.
6. Az egyesüléssel létrejövő takarékszövetkezet tisztségviselőinek, küldötteinnek megválasztása.
7. Egyebek.

Az egyesülés lényegesen megnöveli a Bogács és Vidéke Takarékszövetkezet földrajzi határait és feladatait.

A gyarapodás részben új üzletpolitikát jelent, részben a beolvadó takarékszövetkezet körzetében lévő lakosság és vállalkozók fokozottabb bevonását, pénzügyi termékekkel és szolgáltatásokkal való ellátását kívánja meg. A takarékszövetkezet vezetése bízik abban, hogy döntése megalapozott, együtt könnyebb lesz a kihívásoknak megfelelni, s 2000. december 31-re a 2,5 milliárdos mérlegfőösszeget megközelíteni.

*„Együtt tovább, jövet-menet
a Takarékszövetkezet”*

*Gál Mihályné
elnök-ügyvezető*

Ismét Hárskúton jártunk

A falu lakosainak egy része előtt ismert, hogy a futballcsapat révén már három évre visszanyúló kapcsolatunk van a szlovákiai Hárskút (Lipovnik) településsel. Minden évben kölcsönösen meghívjuk és vendégül látjuk egymást. Nem volt ez másképp az idén sem. A nyár folyamán a szlovákiai csapatot láttuk vendégül, október 23-ára pedig mi kaptunk meghívást. A meghívásnak eleget tett Szajlai Sándor polgármester úr is, aki feleségével együtt elkí-

sérte a futballcsapatot. Hárskút idén ünnepelte első írásos említésének 635. évfordulóját, így a délelőtti barátságos labdarúgó-mérkőzést követően egy egész délutánt megtöltő kulturális és folklórműsor részesei lehettünk. A másnapi futballmérkőzés miatt este 10 után haza kellett indulnunk, de azt hiszem, így is elmondhatjuk: egy kellemes napot töltöttünk barátainknál. Minden bizonnyal folytatása következik.

Verhóczki Sándor

Vendégek és vendéglátók

*A szeretet az egyetlen kulcs,
amellyel bármely szív
kincsesházmáját kinyithatod.
Csak rajtad áll,
hogyan mikor helyezed
a kulcsot a zárba.*

Bogácsi Ősz

Bogács Község Önkormányzatának lapja

Szerkeszti:

a Szerkesztőbizottság

Fotó: Verhóczki Sándor

Felelős kiadó:

Szajlai Sándor polgármester

Szedés: GARAMOND

Kiadványszerkesztő Stúdió

Eger, Vörösmarty u. 89.